

בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 5028/22

לפני: כבוד השופט ד' מינץ
כבוד השופטת י' וילנר
כבוד השופט א' שטיין

המערער: יצחק סיבוני

נגד

המשיבים: 1. עו"ד שגי'א רוזנק בתפקידו כנאמן לנכסי החייב
יצחק סיבוני
2. כונס הנכסים הרשמי

ערעור על החלטתו של בית המשפט המחוזי בנצרת (השופט
א' זגורי) בפש"ר 12023-11-12 מיום 26.5.2022

בשם המערער: עו"ד נועם רוז

פסק-דין

השופט ד' מינץ:

לפנינו ערעור על החלטתו של בית המשפט המחוזי בנצרת (השופט א' זגורי)
בפש"ר 12023-11-12 מיום 26.5.2022, בה בוטל צו הפטר שניתן למערער.

1. ביום 23.12.2012 ניתן צו כינוס לנכסיו של המערער, לבקשתו. לפי הצהרתו,
חובותיו הצטברו לסך של 4,000,150 ש"ח ל-24 נושים. הושט עליו צו תשלומים חודשי
בסך של 100 ש"ח. ביום 23.12.2013 הוא הוכרז פושט רגל, ומשיב 1 מונה נאמן לנכסיו
(להלן: הנאמן). נגד המערער הוגשו 9 תביעות חוב בסך כולל של 1,860,308 ש"ח, מתוכן
אושרו 7 תביעות בסך כולל של 903,167 ש"ח, כאשר סך של 11,119 ש"ח הוכרז כחוב
בדין קדימה.

2. כשלוש שנים לאחר מכן, ביום 14.4.2016 הגישו הנאמן והמערער הודעה משותפת לבית המשפט לפיה הגיעו להסדר אשר לפיו הנאמן לא יתנגד למתן צו הפטר למערער. זאת בכפוף לכך שמחצית מזכויותיו מקופת גמל הרשומה על שמו בחברת "כלל", ומלוא זכויותיו בקופת הגמל הרשומה על שמו בחברת "מגדל", יועברו לקופת הכינוס (להלן: תכנית הפירעון המוצעת). בתוך כך הצהיר המערער כי פרט לזכויותיו בקופות אלו, אין לו הכנסות נוספות ואין לו זכויות בנכסים ברי מימוש. על רקע האמור, בתום הדיון שהתקיים ביום 27.10.2016 הורה בית המשפט המחוזי על מתן צו הפטר למערער, בכפוף לעמידה בתכנית הפירעון המוצעת. ביום 12.9.2019 חתם בית המשפט על פסיקתא שהוגשה על ידי הנאמן, לפיה ניתן למערער הפטר מחובותיו ברי התביעה שנולדו לפני צו הכינוס נוכח עמידתו בתנאי תכנית הפירעון המוצעת.

3. ברם, בכך לא תמה הדרך. כשנתיים לאחר מתן צו ההפטר, ביום 4.8.2021, הגיש הנאמן לבית המשפט הודעה בה ציין כי ממסמכים שהגיעו לידי עולה כי בניגוד להצהרות המערער, נתונות לו זכויות חכירה בנכס מקרקעין הידוע כגוש 17743, חלקה 7, תת-חלקה 1, המצוי ברח' מעלה יצחק 14 בנוף הגליל (להלן: הנכס), אשר שוויו מוערך בלמעלה מ-1,000,000 ש"ח. הנאמן הדגיש כי המערער פעל מול עיריית נוף הגליל (להלן: העירייה) להפחתת חובות הרובצים על הנכס בעודו מצוי בהליך פשיטת רגל, וכי בזמן ניהול ההליך אף השכיר את הנכס לצדדים שלישיים מבלי שדיווח על דמי השכירות שנגבו על ידו. בהמשך לכך, ביום 22.8.2021 הגיש הנאמן בקשה לביטול צו ההפטר אשר ניתן לטענתו על בסיס תשתית עובדתית מטעה, ובהינתן חוסר תום ליבו של המערער אשר הסתיר את המידע בנוגע לזכויותיו בנכס.

4. המערער טען בתגובה כי הבקשה לביטול צו ההפטר מתבססת על מידע חלקי ושגוי שהנאמן קיבל לידי. לטענתו, הוא לא ציין את דבר קיומו של הנכס נוכח העובדה שמדובר בנכס אשר כלל לא היה בבעלותו במועד כניסתו להליך פשיטת הרגל, ואף לא במהלך עשר השנים שקדמו לכך. מדובר בנכס אשר מלוא זכויותיו בו הועבר לגרושתו במסגרת הסכם גירושין שנחתם ביניהם בשנת 2001 (להלן: הסכם הגירושין), ומלוא המידע האמור, לרבות הסכם הגירושין עצמו, הוצג לנאמן. הנכס אמנם עדיין רשום על שמו, אך זאת רק בשל כך שטרם הוסרו העיקולים שהוטלו עליו, באופן שאינו מאפשר להסדיר את הרישום לגביו. המערער אישר כי אכן פנה לעירייה בקשר לנכס, אך זאת רק בשל כך שהיא מיאנה לשנות את שם המחזיק בספריה על אף שהועבר לידיה הסכם הגירושין.

5. הנאמן בתשובתו הדגיש כי עיון במרשם הזכויות העדכני מגלה כי רק המערער רשום כבעלים של הנכס, ולא רשומה כל הערת אזהרה לטובת גרושתו. ממילא, לכל היותר זכויותיה של גרושתו של המערער בנכס, ככל שהן קיימות, הינן חוזיות ולא קנייניות, ועל כן אין לה כל קדימות בסדר הנשייה על נושיו הרבים של המערער. נוכח האמור, חזר הנאמן על המלצתו להורות על ביטול צו ההפטר שניתן למערער. לעמדה זו הצטרף משיב 2, כונס הנכסים הרשמי (להלן: הכנ"ר).

6. לאחר דיון שהתקיים בבקשה, ביום 26.5.2022 הורה בית המשפט על ביטול צו ההפטר שניתן למערער. תחילה עמד בית המשפט על התנאים הנדרשים לצורך קבלת בקשה לעיון חוזר בהליכי פשיטת רגל ככלל, ובהפטר חלוט בפרט. בהתייחס לנסיבות העניין, נקבע כי חוסר תום הלב שנפל בהתנהלות המערער וכן הסתרת מידע חשוב ביחס לנכס, מצדיקים ביטול ההפטר. זאת בין היתר נוכח העובדה שאין חולק שהמערער לא דיווח על זכויותיו בנכס ושהזכויות בנכס לא הועברו על שם גרושתו; שלא נמצאה כל אינדיקציה לכך שהסכם הגירושין הועבר לידי הנאמן; שעל אף האמור בהסכם הגירושין, הבעלות בנכס לא הועברה לידי גרושתו של המערער אשר גם לא התנהלה במשך השנים כבעלים של הנכס. מה גם שהמערער לא הגיש כל תצהיר מטעמה. בנוסף, המערער הציג את עצמו כבעלים של הנכס בפניותיו לעירייה בקשר לחובות הרובצים על הנכס, מבלי שהזכיר כלל את הסכם הגירושין, והוא השכיר את הנכס מבלי שדיווח על כך לנאמן. בשולי הדברים דחה בית המשפט את טענותיו של המערער בנוגע למחדליו של הנאמן באיתור הנכס במהלך ההליך. נקבע כי היה על המערער לחשוף לפני הנאמן את כל המידע שברשותו ולהעביר לידיו את הסכם הגירושין. משלא עשה כן, לא הייתה לנאמן כל דרך להתחקות אחר זיקתו של המערער לנכס.

7. מכאן הערעור שלפנינו, בו טוען המערער בתמצית כי נפלה שגגה בידי בית המשפט המחוזי. נטען כי הוא לא הסתיר את הנכס, וכל פעולותיו בקשר אליו נעשו רק בשל כך שטרם הושלם רישום זכויותיו של גרושתו בנכס, נוכח העיקולים השונים וההערות הרובצות עליו. המערער שב ומבקש להסתמך על האמור בהסכם הגירושין, על פיו הזכויות בנכס הועברו לגרושתו. הוא מציין כי "ככל הזכור" לו הסכם הגירושין הועבר לעיונו של הנאמן, ואף אם לא כך, הוא הצהיר על קיומו ועל האמור בו במסגרת חקירתו והנאמן יכל לעיין בו גם בתוך תיק ההוצאה לפועל בו הוא הוגש, שהועבר לעיונו. כמו כן שגה בית המשפט בקביעתו כי הוא קיבל דמי שכירות בגין הנכס, עובדה אשר כלל לא הוכחה. בכל מקרה היה על בית המשפט להורות על צירופה של גרושתו כצד להליך בטרם הורה על ביטולו של צו ההפטר.

8. דין הערעור להידחות על הסף לפי תקנה 138(א)(1) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018, אף מבלי להיזקק לתשובת המשיבים.

9. צו הפטר דינו כדין כל צו בפשיטת רגל, ולפיכך נתונה לבית המשפט הסמכות לעיין בו עיון חוזר, לבטלו או לשנותו (סעיף 181 לפקודת פשיטת הרגל [נוסח חדש], התש"ם-1980 (להלן: הפקודה); ע"א 3884/17 שובל נ' עו"ד בן עזרא בתפקידו כמנהל עזבון המנוחה שוחה דוד ז"ל, פסקה 5 (2.12.2018); רע"א 4847/18 פלנר נ' כונס הנכסים הרשמי, פסקה 10 (7.10.2018); שלמה לויין ואשר גרוניס פשיטת רגל 210 (מהדורה שלישית, 2010)). נקודת המוצא היא כי היד המושטת כלפי החייב בהליך של פשיטת רגל שהינו בבחינת "חסד של המחוקק", מלווה בדרישה להתנהלות בתום לב, דרישה אשר משתרעת על כל שלבי ההליך – מתחילתו ועד אחריתו (ע"א 4174/21 חוסין נ' עו"ד גבריאלי עופר, פסקה 6 (22.6.2021); ע"א 3109/22 מרעי נ' הכונס הנכסים הרשמי, פסקה 9 (10.8.2022); ע"א 2916/22 ג'בארין נ' אופיר דידי, עו"ד, פסקה 8 (31.7.2022); ע"א 2915/22 דמרי נ' עו"ד ראובן שרגיל – בתפקידו כמנהל מיוחד לנכסי החייב, פסקה 11 (2.8.2022) (להלן: עניין דמרי)). כפי שנקבע לא פעם בעבר, התנהלות חסרת תום לב מצד החייב לאחר מתן צו הפטר או כזו שנתגלתה לאחריו בדיעבד, הינה מסוג המצבים המובהקים אשר עשויים להצדיק ביטולו של צו הפטר (ע"א 3631/21 בן אהרון שר נ' כונס הנכסים הרשמי תל אביב, פסקה 12 (7.12.2021); עניין דמרי, פסקה 11; וראו הוראת סעיף 176 לחוק חדלות פירעון ושיקום כלכלי, התשע"ח-2018 שאינה חלה בענייננו, המייחדת הוראה מפורשת לעניין ביטול הפטר בין היתר בשל התנהגות חסרת תום לב שהתגלתה בדיעבד). כך למשל נפסק בעבר כי דיווח שקרי של חייב לגבי זכויותיו הכלכליות מצדיק ביטול צו הפטר (רע"א 1449/18 יהודה נ' כונס הנכסים הרשמי (21.3.2018)), וכך גם כאשר התברר בדיעבד שפושט הרגל הסתיר מהנאמן ומבית המשפט עובדות מהותיות (ע"א 8488/18 משקל נ' עו"ד רונן בצלאל, נאמן, פסקה 7 (17.6.2019)).

10. בענייננו, מדובר בנסיבות מובהקות המצדיקות ביטול צו הפטר. התירוצים והאמתלות שבפי המערער, אין בהם כדי לסתור את העובדות המהותיות שהתבררו בדיעבד ובחלוף שנתיים ממועד מתן הפטר – כי הוא בעל זכויות בנכס אשר הוא לא הצהיר לגביו דבר בזמן ההליך, ואף לא לגבי הסכם הגירושין אשר לטענתו מצביע על העברת הבעלות ממנו לגרושתו. המערער, אשר עמד בנחרצות בהליך בבית המשפט המחוזי על הטענה כי הסכם הגירושין הועבר לידיעת הנאמן, בערעור שלפנינו טוען רק כי "ככל הזכור לו" כך נעשה. רישום הנכס על שמו אינו שנוי במחלוקת וכך גם

ההתכתבויות השונות שבהן הוא מציג עצמו כבעלי הנכס מול רשות עירונית. בנסיבות אלו, לא נפל כל פגם בקביעת בית המשפט המחוזי כי מדובר בהתנהלות חסרת תום לב באופן מובהק, המצדיקה ביטול צו הפטר.

הערעור נדחה אפוא. לפני משורת הדין, משלא התבקשה תשובה לערעור ובהתחשב במתכונת הדיונית שבה ניתנה ההכרעה ובמהות ההליך, לא ייעשה צו להוצאות.

ניתנה היום, ג' בתשרי התשפ"ג (28.9.2022).

שׁוֹפֵט

שׁוֹפֵט

שׁוֹפֵט